

1 söndagen i advent

Pastor Johannes Rydh

Predikan på distans, 3 december 2023

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att du kommer till din kyrka genom ord och sakrament. Kom till oss också denna stund och hjälp oss genom den helige Ande att ta emot din undervisning i våra hjärtan och tro på den. Vi ber dig om ett välsignat nytt kyrkoår i ditt rikets makt och härlighet. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Matt. 21:1–9

Vid den tiden, när Jesus och lärjungarna närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Oljeberget, sände Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: ”Gå till byn som ligger framför er. Där skall ni genast finna en åsna som står bunden med ett föl bredvid sig. Lös dem och led dem till mig. Och om någon säger något till er, skall ni svara: Herren behöver dem. Han kommer då omedelbart att skicka i väg dem.” Detta hände för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten: Säg till Sions dotter: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk, ridande på en åsna, på ett åsneföl, en arbetsåsnas föl. Lärjungarna gav sig i väg och gjorde som Jesus hade befallt dem. De förde åsnan och fölet till honom och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Folkskaran som var mycket stor bredde ut sina mantlar på vägen. Andra skar kvistar från träden och strödde på vägen. Och folket, både de som gick före honom och de som följde efter, ropade: Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!

Detta nya kyrkoår inleds i evangelieboken med rubriken ”Herren kommer till sin kyrka”. Evangelietextens beskrivning av intåget i Jerusalem under jubel och hosiannarop blir därför en bild av hur Jesus också kommer in i våra liv, vårt kyrkorum och våra hjärtan.

För ingen kan gå in i det himmelska Jerusalem om inte först Kristus kommit till den människan. För det är han som kommer till oss, och inte vi till honom. Inte heller har vi först bjudit in honom som vår gäst eller ens önskat att få möta honom. Det är Jesus som både tagit första steget och sedan gått hela vägen fram till oss. Om vi med psaltarens ord uppriktigt ber ”hosianna” – en bön till Gud om frälsning – så är det endast för att Herren först har stigit in i vårt inre och låtit sin nåd lysa över vår förmörkade själ.

Liksom Jesus först sände sina lärjungar till byn för att förbereda sitt intåg i staden, så har han sänt sina apostlar för att förbereda sitt intåg i sin kyrka genom att förkunna glädjens budskap i hela världen. Med ord och sakrament bereder han vägen för att möta förkrossade syndare som lider svårt under lagens bördor. Han kommer med nåd och frid för att frälsa oss från döden och från djävulens välde. Han för oss in i sitt rike, där vi utan gärningar får räkna hans laguppfyllelse som vår, hans lidande och död på korset som försoning för alla våra synder, och hans fullkomliga rättfärdighet som vår egen. Detta är evangeliets härliga löfte. Där ordet predikas rent och klart, där har Kristus kommit till sin kyrka. Där ett barn döps i den treenige Gudens namn har riket utökats med en ny medborgare. Så ska ske i hela världen, bland alla folk.

Profetian som uppfylldes av Jesus denna dag finner vi hos Sakarja:

Fröjda dig storligen, du Sions dotter! Höj jubelrop, du Jerusalems dotter! Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer ödmjuk, ridande på en åsna, på en åsninnas föl. Jag skall utrota vagnar ur Efraim och hästar ur Jerusalem. Stridens bågar skall utrotas, och han skall tala frid till hednafolken. Hans herravälde skall nå från hav till hav, och från floden intill jordens yttersta gränser. (Sak. 9:9–10)

Kristus kom ödmjukt och stillsamt till Jerusalem på berget Sion. Han kom inte med jordisk makt och härlighet. Om han så ville kunde hans intåg varit såsom en segerrik fältherres parad med mängder av stridsvagnar och hästar för att visa sin styrka och

auktoritet. En sådan konung ville de jublande skarrorna gärna ha, en som skulle fördriva de hatade romarna och återupprätta Israels glansdagar.

Istället red han in på ett åsnefö, ett arbetsdjur, åtföljd endast av ett fåtal tjänare. Han är likväl konung över allt, men hans kungadöme är ett andligt rike. Hans makt och glans fanns där i processionen, men det var hans osynliga rikets makt. De Efraims vagnar och Jerusalems hästar och stridens bågar som profeten nämner är de maktmedel som världsliga furstar använder för att utvidga sina herradömen. Men Guds rikets kraft är fridens evangelium, och det går fram genom hela världen, intill jordens yttersta gränser. Det bjuder in alla människor, även hedningarna, och säger: Se, här är din konung! Här är din frälsning! Lyssna till honom, så får din själ leva.

Men de flesta tar inte emot honom. Och många som hör ordet vill bara släppa in Jesus på sina egna villkor. De är inte beredda att låta sig regeras av honom som en enväldig kung, utan vill själva vara den som styr och tar alla viktiga beslut.

Så var det också med de jublande skarorna i Jerusalem. De hade hyllat Jesus med psaltarens ord som Davids son, erkänt honom som Messias, men den hänryckning som drabbat staden blev högst temporär. Kort därefter förkastade de Jesus när han inte uppfyllde rollen som befriarkung som de hade hoppats på. Deras hosiannarop förbyttes några dagar senare till otrons ”korsfäst, korsfäst”. Hos Lukas läser vi hur Jesus under sitt intåg grät över Jerusalem och sade: ”Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig verklig frid. Men nu är det dolt för dina ögon.” (Luk. 19:42) De följde inte Sakarjas uppmaning ”se din konung”.

Inte heller vår tids människor vill ta emot Jesus såsom sin konung. På sin höjd får han vara en symbolisk men maktlös kungafigur som lånar sitt namn till allehanda nya läror. För att bli accepterad måste han och Bibelns lära omstöpas enligt moderna tankars snitt. Allt som inte passar kastas ut, och Skrif-

tens klara förkunnelse om lag och evangelium ersätts med förföriska människotankar där alla blir saliga och alla begär är tillåtna. En sådan falsk Jesus kan inte frälsa oss från våra synder, lika lite som den jordiske Messias som Jerusalems judar hoppades på.

Mot allt detta ska vi hålla fast vid Bibelns Jesus som vår konung. Han kommer till oss med ringhet till det yttre, ridandes på en åsna, men som i sitt osynliga rike följs av otaliga änglaskaror som lovar och prisar honom som himmelens och jordens herre. Han kommer till oss för att också vi ska få bli medborgare i detta eviga rike där syndens och dödens makt för alltid är bruten och där evigt liv erbjuds för var och en som tror. Vi ser det synligt när hans sanna kropp och blod sträcks fram åt oss personligen. Vi hör det när förlåtelsens ord uttalas i avlösningen och utplånar den synd som tynger oss.

När vi tror detta inleder vi det nya kyrkoåret på rätt sätt och kan med hjärta och mun ropa: *Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!*

Amen.

Högtidsbön: Herre, Jesus Kristus. Vi tackar dig, för att du på nytt under detta kyrkoår kommer till din kyrka i ord och sakrament för att predika glädjens budskap för de fattiga, läka de i hjärtat förkrossade, förkunna de fångna frihet och ge de blinda syn. Hjälpa oss genom din helige Ande att ta emot dig och med glädje hylla dig som vår konung. Styrk oss att frimodigt bekänna dig och ständigt vänta på din återkomst, då vi med alla dina trogna får gå in i din glädje. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.